

Čeho se obáváš?

Kéž by ses na mě
spoléhala více
Nemáš pod kontrolou
plamen svíce
neznáš úradky mé,
záměry
Ó, vkládej ve mě
více důvěry!

Tvůj strach však mívá
velké oči
Zpět se neohlížej
nepřetočí
kolo života se
tam a zpět
Cestou stvoření tvůj
kráčí svět
Dějí se mnohá
bezpráví
Ty však mi odevzdávej
svoje obavy
*

Nalezne na zemi víru Syn člověka?

Nalezneš na zemi zde víru,
Synu člověka?
Zrnko hořčičné je větrem
hnáno
I v poušti zakoření Pravda
odvěká
Kéž člověk „Fiat“
řekne, ANO
Má růže vzkvétá ve svém
odhodlání
Vadne, úsilí když
polevuje
Naslouchám v tichém usebrání
Tvá Láska svět náš zaplavuje
*

Obnov svůj chrám, ve mně obnov svůj chrám

Jsme neobydlení-li,
slupka list po cestě bez cíle
se žene
Jsme obydlí-li, pak
těžko číst,
co nechat jít, co
cenné
Úrodu nechat
na poli?
Snad mám tu jiné
úkoly?
Zastav se v tomto
okamžiku
Pšenice zlátne,
slova díky
na rtech, že nikdy nejsme sami
že bez zásluh jsme Tebou milováni
*

Naslouchání srdci

Kdo, Pane, touží k Tobě
přijít?
Plamínek se věčný
nevznítí
v těch srdcích ztvrdlých
jako kámen
Den po dni plyne...
s každým ránem
po noci navracím se
znova
Putují k Tobě modliteb
mých slova
Pramínky malé sbíhají se
v pramen
Věř, voda živá obměkčí
i kámen
*

Přijetí

Kdokoli chce, za mnou
může jít
Z pramene vody živé
smí tu pít
v mé Lásce zcela
ponořený
Poklady nedozírné
ceny
nalézá cestou -
teď a tady
Jen se mnou vcházíš
do zahrady
*

Otcův záměr: Úvaha o křesťanství Evropě

Ó zdá se, Pane, dle
rozumu mého
stvoření vzdaluje se
Syna Tvého?
Ovoce poznání však
nezralého
požívá, působí
jak jed
Do zkázy kráčí, myslí si
že vpřed
Ach, často bloudí
srdce lidí
Kde milovat má,
nenávidí
Rozezná dobré od zlého?
Či zakoušet má obého?
*

Otcův záměr: Úvaha o zralosti

Ó, Pane, úradky Tvé
záměry
Mé srdce plné
důvěry
Mysl teď často smutek
kalí
Je-li Tvá vůle, abychom se
báli ?
Má láska nezralá
jak dítěte
Však v Přítomnosti Tvé
vím, rozkvete
*